

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315202531
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5315202531.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a Gabriely Veselovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa G. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov matky: A. A., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX G., J. A. XXXX, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Monikou Vakulovou, bytom XXX XX G., M. R. V. XXXX, a otca: F. A., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX B., Q. X, L. E., v konaní na návrh otca o zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 5P/18/2015-120 zo dňa 25.06.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Okresný súd svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 26, § 62, § 75, § 78 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom :

Rozsudkom Okresného súdu v Čadci č.k. 7P/53/2013 zo dňa 11.07.2014 bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozvedené. Súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bol maloleté G. zverený do osobnej starostlivosti matky, bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého G. sumou 150,- eur mesačne.

V čase posledného rozhodovania o výživnom maloletý G. nenavštevoval materskú školu, matka bola na predĺženej neplatennej rodičovskej dovolenke. Súd nezistil, že by v tom čase mal maloletý nejaké zdravotné problémy, tieto preukázané neboli. Jediným príjmom matky bol prídavok na dieťa vo výške 23,52 € a výživné od otca vo výške 100,-- € mesačne. V súčasnosti maloletý navštevuje materskú školu, kde matka platí mesačný paušálny poplatok 12,-- € a stravnú jednotku na deň 1,27 €. Matka je v súčasnosti nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, od 1. 12. 2014 do 31. 5. 2015 pracovala na dohodu 4 hodiny denne, kde zarobila 198,-- € mesačne. T.č. poberá len prídavky na dieťa a výživné 150,-- €. Zvýšili sa jej náklady so zdravotným stavom maloletého dieťaťa, ktoré trpí na vážnu alergiu. Taktiež matka preukázala, že býva veľmi často chorý po tom, čo nastúpil do materskej školy.

Otec v čase posledného rozhodovania o výživnom vykonával živnostenskú činnosť v oblasti stavebných prác, nikde nepracoval, predtým zarábala v Rakúsku a v Nemecku 100,-- € na deň. Ako uviedol, pracovať nemusel, nakoľko predal byt, a z týchto peňazí žil spolu so svojou priateľkou a jej dcérou. Už v tom čase súd poukázal na laxný postoj otca k výkonu živnostenskej činnosti, keby sa opieral len o príjem

dosiahnutý z predaja bytu, pričom platil náklady aj za dcéru svojej priateľky, ktorá ani nebola jeho dieťaťom. V súčasnosti otec naďalej pracuje ako živnostník v oblasti dokončovania drobných výrobkov z kovu. Uviedol, že nemá možnosť zaobstarať si prostriedky na obživu aj iným spôsobom. Súd mal preukázaný jeho základ dane za rok 2013 vo výške 3.857,98 €, za rok 2014 vo výške 4.051,94 €.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh otca je nedôvodný, a preto ho zamietol v celom rozsahu. Súd mal preukázané, že maloletý v čase posledného rozhodovania o výživnom nenavštevoval materskú školu, a nemal zdravotné problémy, naopak, v súčasnosti navštevuje materskú školu, trpí vážnou alergiou, ako aj častými ochoreniami práve v súvislosti s touto alergiou. Matke sa teda jednoznačne zvýšili výdavky, ako s návštevou materskej školy, tak aj s návštevou alergiológickej ambulancie, nákupmi liekov, vitamínov, masť, sprayov, a podobne. Súd nemal preukázané, že by bola matka zamestnaná, tohto času je nezamestnaná. Pol roka pracovala na dohodu do 31. 5. 2015 na 4 hodiny denne, kde zarobila 198,-- € mesačne. V súčasnosti jej jediným príjmom je prídavok na dieťa a výživné 150,-- €, pričom matka nemá možnosť vzhľadom na časté ochorenia dieťaťa sa zamestnať, keďže jej nemá kto starať sa o maloleté dieťa, pokiaľ je choré a nemôže navštevovať materskú školu, keďže zdravotný stav jej matky to nedovoľuje, a so svokrovcami má t.č. narušené vzťahy. Predtým, keď sa zamestnala na dohodu, práve matka navrhovateľa jej pomáhala s maloletým dieťaťom, keď bolo choré. Súd teda nemal preukázané, že by na strane maloletého dieťaťa alebo jeho matky došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného.

Pokiaľ ide o otca maloletého dieťaťa, taktiež súd nemal preukázanú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Základ dane otca za rok 2013, 2014 bol približne rovnaký, aj keď v čase posledného rozhodovania o výživnom si otec privyrábal brigádne, resp. žil z peňazí z predaja bytu, z ktorých živil v tom čase ešte len priateľku a jej dcéru, ku ktorým vôbec nemal ani vyživovaciu povinnosť. V súčasnosti taktiež uvádza, že mu sobášom pribudli dve vyživovacie povinnosti, k manželke a jej dcére, čo však taktiež nie je pravda, pretože súd už niekoľkokrát konštatoval, že navrhovateľ nemá vyživovaciu povinnosť voči dcére svojej manželky, táto má svojho otca, ktorý má voči nej vyživovaciu povinnosť, a taktiež pokiaľ ide o výživné voči manželke, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom predchádza všetky iné vyživovacie povinnosti. Otec v konaní nepreukázal, prečo sa jeho terajšia manželka nemôže zamestnať, a taktiež nepreukázal, že nemá možnosť zaobstarať si prostriedky na obživu iným spôsobom. Súd má zato, že nakoľko otec nemá v priamej starostlivosti maloleté dieťa, respektíve nestará sa o ťažko zdravotne postihnutú osobu, nepreukázal súdu vážne zdravotné problémy, ktoré by mu bránili zabezpečiť si prácu aj iným spôsobom, brigádne, napríklad ako v minulosti aj v zahraničí, preto súd návrh otca na zníženie výživného zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a rozhodnúť tak, že otec je povinný od 17.03.2015 prispievať na výživu maloletého G. sumou 30,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že nesúhlasí s tým, že návrh na zníženie výživného je nedôvodný, pretože sa nachádza v zlej finančnej situácii a kvôli zdravotným ťažkostiam nemá možnosť nájsť si primeranú prácu. Má za to, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože sa nepresvedčil o pravdivosti výrokov matky maloletého dieťaťa. Pojednávanie konaného dňa 25.06.2015 sa nezúčastnil, dal splnomocnenie právnikovi, aby ho zastupoval aj bez jeho prítomnosti. Po pojednávaní si vyžiadal od okresného súdu zápisnicu, ktorá mu bola zaslaná a po jej prečítaní zistil skutočnosti, ktoré uvádzala matka maloletého dieťaťa a ktoré považuje za nepravdivé. So skutočnosťami uvedenými matkou maloletého dieťaťa nesúhlasí. Súdom určené výživné považuje za neprimerané a z toho dôvodu žiada o zníženie vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu. Má záujem žiť dôstojný život so svojou rodinou, ktorú miluje, nechce odchádzať za prácou do zahraničia a vídať svoju manželku raz za dva mesiace. Nemá finančné prostriedky na tak vysoké výživné, ktoré je na štvorročné dieťa primerané a on je v situácii, kedy nemá z čoho tak vysoké výživné platiť. Nemá nehnuteľnosti, autá, úspory na účtoch, cenné papiere a iný hodnotný majetok.

K odvolaniu otca maloletého dieťaťa proti rozsudku súdu prvého stupňa podala písomné vyjadrenie matka maloletého dieťaťa. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedla, že okresný súd úplne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil. Popierala tvrdenie otca maloletých detí, pokiaľ ide o výšku vyživovacej povinnosti s poukazom na to, že

od posledného rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti došlo k zmene pomerov na strane maloletého s tým, že náklady na jeho výživu sa zvýšili.

Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa sa k odvolaniu otca maloletého dieťaťa proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania otec maloletého dieťaťa, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Pri určovaní vyživovacej povinnosti rodičov k maloletemu dieťaťu, prvostupňový súd správne vychádzal z ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine. Vychádzal z potrieb maloletého dieťaťa ako aj možností a schopností rodičov maloletého dieťaťa. Skúmal skutočné odôvodnené potreby oprávneného maloletého dieťaťa, ktoré predstavujú nielen stravovanie, ale sú dané širšie - potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi. Závisia najmä od veku, zdravotného stavu a pod. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, napr. tie, ktoré súvisia so zdravotným stavom oprávneného (liečebné náklady, úhrada pobytu v zdravotníckom zariadení a pod.) alebo s rekreačnými pobytmi (napr. lyžiarsky výcvik, škola v prírode a pod.). Súd na ne musí prihliadať pri určovaní bežného výživného tak, že alikvotná čiastka sa premietne do mesačného výživného. Na strane povinného rodiča súd skúma jeho schopnosti, to znamená faktické príjmy, ktoré dosahuje v čase súdneho konania. Ďalej skúma majetkové pomery rodiča (vlastníctvo k veciam, pohľadávky, záväzky, cenné papiere, podiely v obchodných spoločnostiach). Skúma životný štandard rodiča (autá, dovolenky, životné náklady). Je potrebné skúmať aj počet, druh, výšku a dôvodnosť iných vyživovacích povinností každého povinného rodiča. Pri posudzovaní potenciality príjmov povinného rodiča musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné okolnosti, ktoré sa v konaní preukážu. V konaní starostlivosti o maloletých platí vyhľadávací princíp, preto súd nemôže dôkazným bremenom zaťažovať navrhovateľa, ale musí sám aktívne vyhľadávať a vykonávať dôkazy na preukázanie objektívneho stavu veci. Snaha povinného rodiča znížiť vyživovaciu povinnosť na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že sa pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti neprihliada len na jeho skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce a pod.).

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.